

BRASSÓ

postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird
téseknek kedvezmény.
Minden egy- hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizet

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

59-ik szám.

Brassó, Szombat, május 26-án.

IV. évfolyam 1888.

Brassó város rendszeres erdőgazdasági üzemtervei.

II.
Indokolta ezt az erdőfelügyelő azzal: mert belátja, miszerint az illető vállalkozó bizonyára a legteljesebb jóakarattal és jóhiszeműséggel s kitűnő szorgalommal járt el ez ügyben, s legfennebb csakis a fennálló honi törvények és utasítások hiányos vagy teljes félreértéséből készíthetett olyan üzemterveket, mint a minőket készített; ez azonban nem zárja ki teljesen azt, hogy a miniszterium a lehetőségig tekintettel legyen erre s esetleg még jóvá is hagyja azokat részben vagy egészben, — ha t. i. azok valóban oly jók és kitűnők, mint a minőknek némelyek már akkor rebesgetni kezdték.

S hozzátette még azt is a kir. erdőfelügyelő, hogy tekintettel az általa tett észrevételek következtében szükségesnek mutakozó messzemenő átalakításokra s azoknak sok időt és költséget is okozható voltára, nem érzi magát feljogosítva arra, hogy az csupán csak az ő kizárólagos felelősségére követeltesék a várostól.

Erre a bizottság egyhangulag odanyilatkozott, miszerint felterjesztés előtt adassék vissza az üzemterv a városnak, s adassék ki a tanácsnak a bizottság által is sok tekintetben magáévá tett vélemény is lehető figyelembe vétele s netalán felvilágosító jelentésnek részéről is leendő megtétele végett; egyidejűleg azonban jelentés tétetett a vélemény teljertalmu melléklése mellett a miniszteriumhoz is a hozott határozat és tett intézkedések felől. És onnan az ezt helyeslő válasz is leérkezett már rég és kiadatott a tanácsnak is.

Nem értjük tehát — ismételtük — az ügynek olyforma tárgyalását, a mint azt a „Kr. Ztg.“ bizonyára hebelurgyán és gondatlanul, vagy pedig következetes körmönfont fikikával feltálalta a publikumnak. Még kevésbé értjük tehát azt az alig is hihető és a városi erdészeti hivatal tekintélyét minden bizonynyal ismét mélyen sértő kupaktanácsos eljárást, hogy a kir. erdőfelügyelőnek véleménye, vagyis helyesebben szólva: a megyei közigazgatási erdészeti bizottságnak a m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium által is már helybenhagyott intézkedése egyenesen Bécsbe

küldetett megbírálás és megczáfolás végett a tanács vagy valaki más által.

Mert a mi szerény felfogásunk és véleményünk szerint ugyanis az lett volna ez ügyben az egyedül helyes és megengedhető eljárás: hogy a városi tanács, véve a felsőbb hatóság rendeletét, felhívja a szakszempontból melléje rendelt városi erdőhivatalt véleményes jelentéstétel végett; aztán hívta volna fel azt, hogy indokoltan jelölje ki, mely intézkedéseket és megjegyzéseket véli a város szempontjából is a fentforgó viszonyok és körülmények között helyeseknek és teljesítendőeknek s melyeket nem? — s ezek közül az előbbieneket azonnal elrendelte volna a vállalkozónak, a többit pedig mint alaptalant vagy indokolatlant, vagy mint a város érdekeivel ellenkezőt stb., illő tisztelettel ugyan, de visszautasította volna.

Szerintünk az nem járja ugyanis, hogy a városi képviselő a hatóságok törvényes intézkedéseit közvetlenül Bécsbe küldözgesse holmi magán böleseknek és tudósoknak elbírálás és véleményezés végett, s közvetlenül az onnan nyert válaszok alapján tárgyalja és intézze el azokat nyílt ülésekben. — Hátha véletlenül goromba találna lenni a bécsi czáfolat: ki védi és hogy védi meg akkor a képviselői gyűlésen az ott jelen nem lehető hatóságok tekintélyét? . . . S miért is van akkor tanács és erdőhivatal szervezve és fentartva, ha ily esetekben nem az beszél, szól és véleményez a gyűlésen?!

Az eféle idétlenségeknek, reméljük, hogy vége leend egyszersmindenkorra, mivel ez sérti nemcsak a hatóságok tekintélyét és érdekét, hanem a város erdőhivatalának becsét és önérzetét is lealázza erősen, és fölöslegessé teszi ezen hivatalt. Ezt pedig az annak élén álló férfit is bizonyára megköszöni szépen a képviselőnek és a városi tanácsnak, — de jövőre nem instál belőle.

Belföld.

Brassó, május 28. (Országgyűlés) A főrendiház a pünkössti szünet után 23 án tartotta első ülését a főrendek élénk részvétele mellett. Az ülés egyedüli tárgya a három felsőmagyarországi vasutnak, a kassai, magyar észak-keleti és első magyar gács-

országi vasutnak nyújtandó állami biztosításról szóló törvényjavaslat volt. Zichy Nándor gróf szólalt föl, kétségét fejezve ki az iránt, hogy a biztosított vasutak e fokozott kiadásai más, ugyane címeznél eszközözendő megtakarítások által pótolthatnának s ezért figyelmeztette a közlekedési minisztert, hogy a vasutak közgazdasági kiaknázása érdekében tegyen meg mindent. Baross Gábor miniszter röviden válaszolt Zichynek, hangsúlyozta, hogy a kormány az ország pénzügyi és közgazdasági viszonyainak kellő méltatásával készíti javaslatait s a most tárgyalt törvényjavaslat is az ország valódi szükségletének felel meg. Ezután a javaslatot egyhangulag elfogadta a főrendiház.

A képviselőház f. hó 24-én tartotta első ülését a szünet után, megkezdve az Irányi javaslatát az árvizek tárgyában.

Brassó, május 25. (A szeszadójavaslat.) Mint a „Pester Correspondenz“-nek sürgönyzik Bécsből dr. Smolka, a birodalmi tanács képviselőházának elnöke, indítva volt ujabban a legsürgősebb módon értésükre adni a klubelnökségeknek, hogy érvényesítsenek egész befolyásukat, hogy a képviselők reá bizassanak a parlamenti munkálatok gyors befejezésére. Ha ezen lépés is sikertelen maradna, — akkor az elnök kimélet nélkül azon kisegítő eszközöz nyulna, hogy az 5—6 órai nappali üléseken kívül 3—4 órai esti üléseket rendeljen el. Mérvadó körökben a legnagyobb súlyt helyezik arra, hogy a delegációk június első hetében összejöjjenek, illetve addig a szeszadóreform-törvény szentesítés alá jusson.

Püspöki látogatás.

Czékus István tiszakerületi ág. evang. püspök, mint az erdélyi ág. ev. egyházkerületből kiszakadt brassómegyei magyar esperesség főpásztora, ma érkezik Brassóba, első főpásztori körútját új hitközségeiben megteendő.

A brassómegyei magyar esperesség alakulása, megtestesülése Czékus István püspök úr nevéhez fűződik; az ő nevével kapcsolatos ezen, magyar nemzeti szempontból fontos új intézmény, az ő nevének fénye nyújt fényt ennek is; az ő nevében egyesül a tiszakerületi hazafias tótság az erdélyrészi hazafias evangélizmussal.

Első körútja s látogatása alkalmából fogadja a püspök úr őszinte üdvözlötinket!

Nem mint püspököt illeti üdvözlötink, a

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A kis betegápoló.

(Vége.)

És néha oly világosan tette ezt, hogy a gyermek beleragaszkodott karjába s a váratlan remény által sarkaltatva, szinte örömmel mondta:

— Bátorság, bátorság, tata. Megfogsz gyógyulni. Elmegyünk haza a mamához, még csak egy kis bátorság!

Délután 4 óra volt és a fiu ép felocsudott a szekeret s reménység egy ily rohamából, mikor a terem szomszédos ajtajában lépteket hall s egy erős hangot, a mint a két szót mondja:

— Viszontlátásig nénike!

Felugrott e szavakra, torkába szoruló sikolylyal. E pillanatban lépett a terembe egy ember, nagy batyuval a kezében s mellette egy apácza.

A fiu felsikoltott, a földhöz szegzetten állva. Az ember megfordult, ránézett és szintén felsikoltott. — Cicillo! — aztán feléje rohant. A gyermek cdaesett apja karjai közé. Az apácza, az ápolók az asszisztes, mind oda siettek és meglepetve álltak meg. A fiu nem tudott szóhoz jutni.

— Én édes Cicillóm! — kiáltott az apa, figyelmes tekintetételve a betegre, aztán csókolva és csókolva fiát. Cicillo, fiacskám, hogy kerülsz te ide?

Másnak az ágyához vezettek téged! Én meg mennyire kétségbe estem, hogy nem látalak, pedig a mama megírta, hogy ide küldött. Szegény Cicillo! Hány napja vagy itt? Miből támadhatott ez a zürzavar? Én meggyógyultam és egész legény vagyok a talpamon. Hát a mama mit csinál? Hát Doncettella? Hát a piczike? Most menjünk. Oh jószágos isten!

A fiu sebtén pár szóval elmondta, hogy van a család. „Oh mily boldog vagyok“ dadogta aztán. „Milyen boldog! Csakhogy elmúltak e borzasztó napok!“ — És nem bírta eleget csókolni az apját. De nem mozdult helyéről.

— Jer hát! — mondá apja. Még ma este haza érhetünk. Menjünk. És magával akarta vonni a gyereket.

De a gyerek megfordult és nézte az ő betegét. — Nos, hát jössz, vagy nem jössz? — Kérdé az apa meglepetve.

A fiu még egy pillantást vetett a betegre, a ki e pillanatban kinyitotta szemét és mereven nézett az ő kis ápolójára. Ennek pedig a gondolatok árja zugott elméjében.

— Nem, tata, várjon egy cseppet . . . mert én . . . nem birom! Hiszen milyen öreg! Őt napja vagyok itt. Mindig rám néz. Azt hittem, hogy maga az. Szerettem őt. Ő rám néz, én adok neki inni; vonzódik hozzám, és most olyan rosszul van. Egy kis tü-

relmet, édes tata! Nem merek innen elmenni . . . sajnálom . . . holnap majd haza megyek, nem birom őt most itt hagyni! Ni, hogyan néz rám! Nem tudom. kiesoda; de szeretem és most magába haljon meg? Engedjen itt maradni, kedves tata!

— Brávo kicsike — kiáltá az asszisz.

Az apa megdöbbenve állott ott, hol a fiura, hol a betegre tekintve. „Ki ez az ember?“ kérdezte végre.

— Falusi munkás mint ön, — felelt az asszisztes. — Külföldről jött, s az nap került a kórházba, a melyen ön. Ugy hozták ide, eszméletlenül és nem tudott szólni. Talán van családja, valahol messze és alkalmasint azt hiszi, hogy az ön fia az övéi közül való.

A beteg egyre nézte a fiut. Az apa pedig azt mondta Cicillonak:

— Maradj.

— Nem sokáig kell itt maradnia, — mormogá az asszisztes.

— Maradj, — ismételte az apa. — Neked jó szived van. Én rögtön haza megyek, hogy a mama ne aggódjék többé. Itt van ni egy tallér, ha valamire szükséged volna. Isten veled derék kis fiam. A viszontlátásig!

Megölelte, mélyen ránézett, megcsókolta a homlokát és ment.

A fiu pedig visszasietett az ágyhoz és a beteg

ki eljő, maga köré gyűjteni nyáját; nem a protestáns főpásztort üdvözljük benne, — hanem a magas állásu, isteni küldetésű férfit, a kinek istentől adott hivatása: a jókat magához ölelni, a csüggedőket bátorítani, az eltántorodottakat visszatéríteni s mindenekfelett e csekély számú magyarságot megerősíteni.

Felekezeti látkörön tülemkedünk s ezen túl kell emelkednie minden magyar embernek, ki szívén hordja hazája s nemzete jólétét. A püspökben — legyen az katolikus, evangélikus, reformált, vagy unitárius — mi nem az egyházfőt látjuk, hanem az embert, a hazafit, a ki itt csak egy munkát végezhet: a magyar nemzeti szellem terjesztését.

A brassómegyei magyarság csak rövid öt év alatt is számos fényes példáját adta hazafias érületének s maga a magyar esperesség megalakítása oly ténykedése volt az ág. ev. magyarságnak, mely ékebben szól magáért akár mely dícséretnél.

A magyar esperesség megalakítása a brassómegyei magyar evangélikusok erős nemzeti önértékének, határozott nemzeti öntudatának nyilvánulása volt, melyet a legélelkebb rokonszenvvel kísért magyarságunk minden egyes tagja. Igaz ugyan, hogy voltak nézeteltérések is; ámde ezek nem magára az esperesség megalakítására vonatkoztak, hanem csak a kivitelre, mert a végső célban egy volt a magyarság, lett legyen valaki akár katolikus, akár zsidó, akár református, akár unitárius: hogy egy magyar evangélikus esperesség alakítása létkérdés a brassómegyei magyar evangélikusokra.

Senki sem állíthatja igazán, hogy az egész magyarság osztatlan lelkesedéssel ne fogadta volna az esperesség alakulását; pedig nálunk azon szerencsés viszonyok között élünk, hogy a felekezeti kérdések nem tárgyai közéletünknek. De az evangélikus magyar esperesség alkotása magyar ügy, annak tekintettük kezdetben, annak tekintjük most is és ép ezért magyar ügynek tekintjük Czékus István püspök úr jelen látogatását is.

Legyen ismételt üdvözlölve!

Sajnos, hogy az evang. magyar esperességet békés fejlődésében egyenetlenség szülte zavarok akadályozták. Nem csinálunk ebből titkot, hisz nem titok többé. Fájdalom, hogy ily szent magyar ügynek is szenvednie kellett e nagy csapás alatt, melyből még mindég nem volt képes kigázolni.

Nem feszegetjük ez ügyet, nem akarunk az örömből örömet önteni. Csak egyet akarunk s ez óhajunk mindnyájunk óhaja, a kiknek szívén fekszik magyarságunk, magyar egyházaink, népünk jóléte: a teljes békét.

Vajha Czékus püspök úr első hivatalos körútjának az a maradandó emléke volna: a béke helyreállítása. Kit isten szolgájaként fogadott, hogy hirdesse szent ígését, hirdesse a békét s felebaráti szeretetet, — teremtsen is meg a békét, melynek behatása alatt megifjult erő-

vel fognak fejlődni az intézmények, erősödni a magyarság s egyház.

Czékus püspök úr látogatása örömtünnet. Legyen valósággal az: öröme az érdemekben gazdag főpásztornak, díszére az egyháznak s javára népünknek. E reményben üdvözljük körünkben Czékus István tiszakerületi ág. ev. püspök urat! Legyen ő méltósága itt időzése neki kedves, nekünk kellemesen emlékezetes!

Külpolitikai szemle.

Brassó, május 25.

A német császár állapota váratlanul jó. A császár hó 23-án Berlinbe kocsizott, hol mindenütt zajos örömmel uralkodott, midőn a császár és császárné, d. u. hat órákor zárt kocsin, odaérkeztek. A császár az angol és orosz nagykövetségben jegyeket adott le a walesi herceg és Sergius nagyherceg részére. Meglátogatta anyját: az özvegy császárnét is s rövid ideig saját palotájában időzött. Frigyes császár Virchow Rudolf tanárnak a másodosztályú vörös sasrendet a cserjével díszített csillaggal adományozta.

Berlinben nagy sürgős-forgás van Henrik herceg esküvője miatt, melyen a császárt a trónörökös fogja képviselni. Az esküvői lakomán az új házaspártól jobbra fognak ülni: Vilmos trónörökös, Sergius orosz nagyherceg neje, a walesi herceg, a meiningeni örökös hercegné, Sergius nagyherceg, Viktoria hercegnő (Battenberg Lajos herceg neje) stb., balra ülnék: Viktória hercegné a hesseni nagyherceg, Augusta Viktória trónörökösne, Konstantin görög trónörökös stb.

A francia utasok utleveleire vonatkozólag kiadott német miniszteri rendelet következőket tartalmazza: Május hó 31-től kezdve a francia határon érkező összes külföldi utasoknak, — tekintet nélkül arra, vajjon csak átutazóban vannak-e vagy pedig az országban hosszasan tartózkodni akarnak, — utlevéllel kell birniok. Az utlevelet a párisi német nagykövetségnek kell láttamoznia. A láttamozás nem lehet régebb egy évnél. A külföldi kereskedelmi utazóknak kiadott ipar-igazolási jegyek nem pótolják a megkívánt utleveleket. Azon külföldi utasok, kiknél nincsen rendes utlevél, a továbbutazásban megakadályozandók s szükség esetén a határon kiutasítandók. A német birodalmi alattvalóknak, kik a francia határon érkeznek nem szükséges utlevéllel birniok. Az utlevélkötelezettség alól föl vannak mentve a francia határközégek lakosai az esetben, ha üzleti ügyben mennek valamely szomszédos német határközégekbe s a határrendőrségi hivatalnokok előtt kellőleg igazolni tudják magukat.

Montenegroban minden előkészületet megtettek arra, hogy adott parancsra jól felszerelt bandák törhessenek be Herzegovinába.

A szerb kormány komolyan látszik foglalkozni a befolyásos politikai körökben megpendített azon eszmével, hogy Belgrádot szabad kikötőnek nyilvánítsák, illetékes körökben azt hiszik, hogy e terv jótékony befolyással lesz Belgrád kereskedelmi fejlődésére.

Franciaországban sokat beszéltek most ismét a monarchisták magukról.

Napoleon herceg pártjának végrehajtó-bizottsága levelet intézett Dubarrail tábornokhoz, Victor herceg

pártja végrehajtó-bizottságának elnökéhez, melyben kijelenti, hogy ők az alkotmány revízióját és az államfő közvetlen választását a köztársaság consoliditása, nem pedig a monarchia visszaállítása céljából követelik.

Panourins, görög konzul daczára annak, hogy a porta nem ismerte el — bár az utlevél láttamozását az atheni török követnek megengedte — Monastirba utazott. Az ügy további fejlődése még minden esetre bevarandó. Az erre vonatkozó irányok még eddigelé nem érkeztek meg Athénbe.

Román lapszemle.

Ezen a héten indul Bobanku István a „Gazeta” munkatársa, nem Naszódra, hanem Vácra, négy hónapi fogságát kiülni. Meglepte az a rendelet a szerkesztőt és Bobankut is, melyben utasított Bobanku, hogy Vácra siessen és ne Naszódra... miután a naszódai fogház intézményt megszüntetik. — Így tehát Bobanku kénytelen kétszer akkora utat tenni, saját költségén átmenni Erdélyen s majd egész Magyarországon, hogy büntetése helyére érhesen.

Nem hasonlít-e mind ezen eljárás leginkább a saját költségén való elszállításhoz? A „Gaz.” kérdez s mi felelünk reá.

Bizonyos, hogy Vác messzebb esik Brassótól, mint Naszód. Az is bizonyos, hogy drága mulatság Brassóból Vácra utazni Naszód helyett. Az is bizonyos, hogy Bobankunak úgy tűnhet fel, hogy neki jobb jett volna Naszódra s nem Vácra tölteni a rá mért négy hónapot. Mindezen azonban ma már nem segíhetünk. Sic fata voluere. Mi eleget figyelmeztettük a Gazetát, hogy ne olyan tüzesen, mert megérthet. Nem lesz azonban Bobanku egyedül, mert követi őt Nagy-Szebenből Szlavics János, a „Tribuna” munkatársa, ki egy évet kapott.

Nem dohunk utána követ, mert az általa feldobott kő eléggé vissza esett önféjére. Egy évig békét fog hagyni a szebeni atyafiaknak. Itt így elég rossz idők jártak a munkatársakra s épen most érkezik Bukarestből is a panasz a Gazetához, melyből úgy látjuk, a mostani román kormány az erdélyrészi román irástudókkal, kik nép boldogítani oda sietnek, nem igen van megelégedve. Mi is abban a nézetben vagyunk, hogy nem kellene már többé Romániát az erdélyrészi irástudókkal boldogítani.

Ugy rohantunk ide, — írja a „Natiunea” lap — mint az ígért földre. Soknak még utlevele sem volt, annál kevésbbé valamely tantárgyból oklevele és mindennek daczára, olyan hivatalokba jutottak, melyeket a benszülötteknek megtagadtak.

Azért, mert valaki „erdélyi román” nevet hord, nem kellene ezt jogcímül felhasználni, minthogy ez nem képez kivátságot. Azonban szerencsétlenségünkre sokan arra használják fel a „Kárpátokon túli román” nevet, hogy ebből jeget formáljanak. Ismertünk többeket ezen urak közül, kik a tanügy terén kiváló állásokat foglalnak el a nélkül, hogy a törvény kívánalmának megfelelték volna. Ezt Sturdza cselekedte.

A „Gaz.” azt mondja, hogy Romániába két oldalról történik a bevándorlás, u. m. Dunántulról és a Kárpátokon tulról. A Dunán tulról özönlenek Romániába bolgárok, szerbek, görögök, a Kárpátokon tulról özönlenek a románok. Ez a kétfelőlről betoló vándorcsapat, ott, a hol egymással találkozik, t. i. Bukarestben, tüstént farkas szemmel fogadja egymást s igyekezik egymást a harmadik, t. i. a benszülöttek előtt lerántani s a nyeregbe — egy-egy hivataloskába — beleülni.

Azt nem tudjuk, hogy az efféle szerb bolgár-görög bevándorló szíde minket oda át azért, hogy valami életmódhoz, románosan: rágni való koncezhoz jussunk, de azt már közönségesen tudjuk, hogy azon erdélyrészi román ifjú, ki itthon 2—3—4 középiskolai osztályt, néha többecsikét, néha annyit sem végezve, Romániába kibujdosik, a lapokban ugyancsak adja a mártírt, hirdeti a magyarok zsarnokságát, sopánkodik a Kárpátokon túli testvérek elnyomatása miatt.

Megjegyezzük azonban, hogy Romániába nemcsak két oldalról történik a bevándorlás, mert, hogy másokat ne említünk, a vuklis zsidók és a lipovianok vagy szkopiczok Oroszországból özönlenek be Romániába. Az utóbbiakkal, mint elegáns bérkocsi tulajdonosokkal, takarékos gazdákkal meg is barátkozott a románság, de a lengyel-orosz zsidókat ki nem állhatja.

A Doda generális által elrontott Szörény vármegei képviselő választás most már harmadizben zaklatja a káransebesi választókerület választó polgárait. Az apel — felhívás — újból ki van bocsátva, hogy a választók e hó 26-ára ismét összegyűljenek értekezletre. — Azt mondja a felhívás, hogy ha az eddigi választásokkal, t. i. Doda és Popovics megválasztásával bebizonyították, hogy hivatásuk magaslatán(?) állottak; ha kivitték, hogy a hazabeli összes románok

rögtön megvizsgálatodottnak látszott. Cicilló tovább folytatta ápolói tisztségét, nem sirva ugyan, de régi gondtal, a régi türelemmel. Adott neki inni, igazgatta a takarót, czirogatta a kezét, beszélt hozzá édes hangon és bátorította. Ott maradt mellette egész nap, egész éjjel, sőt más nap is. De a beteg egyre rosszabbul lett, az arcza ibolyaszínben kezdett játszani, lélekzete még inkább nehezült, izgatottság fogta el, melléből tagolhatlan hangok törtek elő és a daganat szörnyűvé vált. Esti vizitnél az orvos megmondotta, hogy a szegény nem éri meg a reggelt. Cicilló megkettőztette szorgosságát és többé egy pillanatra sem vette le szemét a betegről. Ez pedig csak nézte, nézte a fiut, nagy erőlködéssel mozgatta ajkait, mintha akarna valamit mondani és leirhatatlan édesség csillant fel szemeiben, melyek egyre kisebbek lettek és elfátyolozódtak. Ez éjen a gyermek egész addig virrasztott fölötte, míg az ablakokon fehéredni kezdett a szürkület csillaga. Ekkor jött az apáca, egy pillantást velett a betegre és gyorsan távozott.

Csakhamar visszatért az asszisztenssel meg egy ápolóval, a ki lámpát hozott.

— Itt az utolsó percze, mondá az orvos.

A fiu megfogta a beteg kezét. Ez pedig kinyitotta szemeit, ránézett és megint lehunyta szemepilláit. E pillanatban Cicilló érezte, hogy megszorítják a kezét.

— Megszorítottam kezemet! — kiáltá!

Az orvos egy darabig a beteg fölé hajolt, aztán fölegyenesedett. Az apáca pedig levele a falról a feszületet.

— Meghalt sikoltott a fiu.

— Eredj gyermekem, — mondá az orvos. Szent munkád betellett. Eredj és légy oly boldog, a mennyire megérdemled. Isten oltalmazzon! Isten veled!

Az apáca, ki ezalatt távozott, egy kis ibolyabokrétával tért vissza, melyet az ablakpárkányon álló pohárból vett ki. Odaadta a fiúnak.

— Nincs egyebem, a mivel megajándékozhatnának. — Tartsd meg hát ezt kórházi emlékül.

— Köszönöm, — szólt a fiu, egyik kezével elvéve a bokrétát, a másikkal pedig szemét törölve. — De nekem még nagyon sokat kell gyalogolnom hazáig... elhervadna addig. — Azzal szétoldozta a kis bokrétát s az ibolyákat szétszórta az ágyon: — Itt hagyom ezt emlékül az én szegény halottamnak. Köszönöm néneke Köszönöm doktor ur. — Majd odafordult a halotthoz: — Isten veled... — És keresett valami nevet, a mit neki adhasson; szívéből ajkára az az édes név jött, a melyen öt napon át szólítottatta: — Isten veled szegény tata!

Ezeket modva, hóna alá vette kis batyuját és lassu léptekkel, roskadozva a faradtságtól, kiment. Hajnalodott.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 646.—1888.

Hirdetmény.

A nagyméltu m. kir. közmunka- és közlekedésügyi miniszterium az 1888. évi május hó 19-én kelt 21000. számú rendeletével a Nagy-Váradi—Kolosvári—Brassói államút 300—301. kilométer szakaszán lévő 76. számú átereszt újraépítését 1149 forint 33 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1888. évi június hó 9-ik napjának délelőtti 10 órájára a nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentemlített munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlatokat a kifizető nap délelőtti 10 óráig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Ségesvár, 1888. május hó 24.

A nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. építészeti hivatal.
209 1—1

Árlejtési hirdetés.

A brassói román görög-keleti a Szent-Háromságáról nevezett egyház képviselője részéről Bolgárszegben, Tocile-rész, ezennel árlejtési pályázat iratlik ki nyolcz szoba építésére, mint öreg asszonyok lakására.

Az árlejtés folyó évi május hó 31-én délutáni 2 órakor fog megtartatni a bolgárszegi tocilei román iskolában. Az árlejtés alapjául a tervezet, a költségvetés és az árlejtési feltételek szolgálnak, melyek Stinghe Joan urnál, az egyház gondnokánál megtekinthetők.

A kikiáltási ár 5466 frt. — Az építőmesterek a megállapított határidőre jelenjenek meg s a kikiáltási ár 10%-a mint bántépénz leteendő. Az árlejtésig írásbeli ajánlatok is elfogadhatók ugyanazon bántépénzzel, de vállalkozók kötelesek határozottan kiírni, hogy az árlejtési feltételeknek magukat alávetik.

Brassó, 1888. május hó 17-én.

Sfetcu Vasile,
elnök.
2 - 3

Kiadó lakások.

1. Brassóban, Nagy-utca 488 szám alatt, II. emelet, udvari lakás, 3 szoba, előszoba, konyha és egyéb tartozékok.

2. Egy utczai bolt.

3. Ugyanott pinzezhelyiségek.

4. Bácsfaluban szép nyári lakás, nagy kert — gyönyörű kilátással a Bucsecsre.

Azonnal elfoglalhatók.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

dr. Otrobán Nándor.

"L'AIGLE"

francia életbiztosító társaság Párisban.
Alapított 1873.

Alaptőke 12 000,000 frank

Biztosítási alap 1886. évi

december 31-én 21.200,000

Biztosítási állomány 1886

decz. 31-én 67.500,000

A társaságnak 1885. augusztus 31-én kelt es. kir. rendelettel Ausztria-Magyarország területén való üzletkötés engedélyeztetett és czégét 1886. január hó 18-án Budapesten 110.000 tehát összesen 220.000 forintnyi biztosítékot tett le.

Magyarországi igazgatóság:

Budapest, Teréz-körút 3. szám.

Kitűnő ászoksör.

Miután az ó-brassói sörfőzdében a vendéglőkert megnyitattott, tisztelettel hívom fel a n. é. közönség figyelmét a kitűnő tiszta ászoksörre, melyből egy pohár 6 krért szolgáltat ki.

Jilk Ernő,

(210) 1—3

sörfőző.

Eladó

20 drb. egész és fél hektoliteres tiszta boros hordó.

Együttel eladó egy borhordó szekerecske, melyre 50 mázsa terhet lehet rakni.

Bővebbet

Járossy Jánosnál

Nagy-utca 519.

Eladó telek.

206 1

Brassóban a Bolonyában 336. házszám alatt fekvő s három, illetve négy szobából, konyhából, kamarából, pinceből, két kertből s raktárból álló telek szabadkézből eladó.

Bővebb tudósítást nyerhetni a háztulajdonosnál.

Friss töltésű

BORSZÉKI

szénsavdús ásványvíz

a fő- és Kossuth kúti forrásokból kapható

LAZAR és WERZAR

főraktárosoknál Brassóban.

1 rekesz 50 literes palackkal 7 frt 30 kr.

1 " 50 félliteres " 6 " 10 "

egy palack 16 kr.

üres palack kicserélésével 8 kr.

Jó kereset!

Nők, kik a női munkákban jártasok otthon véggezhető állandó munkát kapnak.

Bővebb felvilágosítást ad

Bácz Lajos,

fűszerkereskedő, színház-utca.

Vendéglő

Előpatak fürdőn, a zenészek játszóhelyével szemközt, alkalmas lakás és istállóval azonnal bérbeadandó. Feltételek Künnle József ügyvédi irodájában Seps-Szent-Györgyön betekinthezők.

Máriacelli gyomorsoppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Fülfelhatalatlan étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rossz illatú lélekzet, felhúvadás, savanyu felbőffenés, kolika, gyomorhurut, gyomorgégés, homok- és darakepződés, túlságos nyálkakepződés, sárgaság, undor és hányás, felfűzés (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyösség, székszorulás, a gyomornak ételekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr., kettős palack 60 kr.

Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerész által Kremserben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorsoppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jelölé minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelte használati utasítást meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremserben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellemen Ferencz a Fehér templomhoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Seps-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tuzsárd főúton Dobay Lajos gyógyszerárban. (83) 10—25

Háziasszonyok figyelmébe!

(36) 15—15

Minden magyar háztartásban divattá vált már

a Lenck-kávé

s nemcsak azért mivel magyar gyártmány, hanem mivel aroma, illat és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja a kereskedelmünkben előforduló összes kávépótlékokat.

Lenck-kávé kapható minden fűszer- és csemege-kereskedésben, s a hol még nem volna, vagy a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje, mint magyar iparterméket.

Mintákat ingyen s bérmentve küld LENCK S. soproni gyára.

A gyár képviselője Brassóban: Hedwig János ur.

Rögtön s tartósan pusztít s gyógyítja
a szájnak minden kellemetlen szagát.

a cs. kir. szabadalmazott

Eucalyptus-száj-essencia.

(Kitűntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legártalomdúsabb (78% hatásos alkatrész) személyes fertőztelenítésre különösen alkalmas, teljesen ártalmatlan, pusztán növényi részekből álló kivonat; hygienikus védőszer

torokkatarhus

és egyáltalában a légzőszerveknek miasmatikus fertőzése ellen.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Med. Dr. C. M. FABER,

19a. 6—12

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja stb.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E., Schuster K. L., Köhalomban Wolff E. gyógyszerésznél, valamint Erdély minden gyógyszerárban és illatszerésznél.

Ugyanitt kapható: a cs. kir. szab. specifikus szájszappan *Puritas* Dr. C. M. Faber-től. (Nagy érem, London 1862.)

Szétküldési raktár: BÉCS, I., Bauernmarkt 3.

RÉPÁTI

(140) 8—12

égyvényes savanyuvíz

a legszánsavdusabb savanyuvizek egyike.

Az ónkupak bélyege.

Szaktekintélyek véleménye szerint

— „szerencsés vegyiösszetétele és rendkívül

dus szánsavtartalma folytán” — a „Ré-

páti“ savanyuvíznek nemcsak házánk

valamennyi, de jóval gazdagabb vegy-

tartalmánál fogva számos külföldi, hatal-

mas gyógyhatásuk miatt már évek óta a

legkitűnőbbeknek ismert hasonnemű ásványvizek is alá-

rendelve vannak.

A „répáti“ mint ujonnan feltalált savanyuvíz,

alig egy pár hónap óta forgalomban, orvosi kísér-

letek alapján már is kitűnő hatásának bizonyult:

emésztési bajok, a gyomor- és lélegzési szer-

vek hurutos bántalmi, dispeptikus alakú fej-

köszvény (féloldalu felfűzés — Migraine), idült

gyomorhurutos szívgörcsök, idült hólyaghurut

és idült köszvényes bántalmak ellen a tagok és

csuklóokban, a vesékbántalmi és idegességek

ellen, kitűnő oldószer a béleső gyengesége és te-

hetetlenségénél, és elősegíti a kórányagok kiválaszt-

ását, a legfontosabb kiválasztási szervek érin-

tése által a testben. Bámolatatos hatása a vizelet

kiválasztásánál, melyet nagy mértékben szá-

porit, s ennél fogva mint a legkitűnőbb diuretica

érvényül.

Mint oly kitűnő hideg (a forrásnál 20° C-nál

+ 7.4° Celsius) egyvényes savanyuvíz, kellemes és

tartós ize, valamint a nyelvre ható éles csipős-

sége folytán, a legkedvesebb fűtő italt képezi,

és tekintve savainak szelid hatását, az étrend

különös megállapítása nélkül is folyton él-

vezhető.

Borral használva a legelőkelőbb körökben kiváló

kedveltségnek örvend!

Savanyubb borokban egy kevés cukorral ve-

gyítve a „répáti“ savanyuvíz valóságos pezsgőt,

málnaszörp- vagy citromsavval és egy kevés cu-

korral vegyítve pedig igen kellemes ízű pezsgő limo-

nádét képez.

A „répáti“ savanyuvíz megrendelhető és mindig friss töltésben rendkívül olcsó árban

kapható főraktáron: György József és Társa tulajdonosoknál Brassóban (Bolonya 418

továbbá a gyógyszerárakban, fűszer- és vegyes kereskedésekben, szállodákban és minden na-

gyobb vendéglőben.

Brassó, Alexi könyvnyomdája.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.